ГАЗЕТА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНВАЛІДІВ «УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

НАШЕ ЖИТТЯ

http://utog.org

№ 1 (2514) СІЧЕНЬ 2021

ЗАВЖДИ ВІРТЕ В ЛЮДЕЙ!

ІНТЕРВ'Ю З ВІКТОРОМ КОРОТОВСЬКИМ

Завжди вірте в людей! 2-4 стор.

ГАЗЕТА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНВАЛІДІВ «УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ»

НАШЕ ЖИТТЯ

http://utog.org

№ 1 (2514) січень 2021

Видається з 1967 року

Газета виходить раз на місяць

Комп'ютерний набір і верстка виконані відділом організаційної та видавничої роботи виконавчого апарату ЦП УТОГ

Реєстраційний № 753, серія КВ, від 28 липня 1994 р.

Адреса редакції: 03150, м. Київ-150, вул. Велика Васильківська, 74.

Редактор **Н. Каменська**

Комп'ютерна верстка та дизайн **П. Моргунов**

тел.: (044) 287 21 80

ourlife@ukr.net, ourlife.utog@gmail.com

https://utog.org

https://t.me/ourlifeinua

Резолюція Регіонального Секретаріату Всесвітньої федерації глухих країн Східної Європи і Середньої Азії

10 грудня 2020 року відбулося онлайн-засідання Регіонального Секретаріату Всесвітньої федерації глухих країн Східної Європи і Середньої Азії.

Обговоривши питання порядку денного, приймаючи за основу Конвенцію Організації Об'єднаних Націй про права осіб з інвалідністю, прийняту Генеральною асамблеєю ООН 13 грудня 2006 року та враховуючи спільні проблеми, з якими стикаються глухі різних країн, Регіональний секретаріат Всесвітньої федерації глухих Східної Європи і Середньої Азії рекомендує членам — товариствам глухих:

1. Домагатись у держави збереження системи спеціальної освіти глухих, а при створенні системи інклюзивної освіти для дітей з порушеннями слуху в процесі їх інтеграції в загальноосвітні школи забезпечувати належний рівень якості освіти, що включає в собі навчання жестовою мовою, професійну підготовку педагогів і технічне оснащення процесу навчання.

2. Домагатись визнання статусу жестової мови як офіційної мови, з встановленням її статусу на рівні державних мов.

3. При підтримці держави впроваджувати у вищих і середніх навчальних закладах групи з підготовки і навчання спеціалістів, педагогів та перекладачів жестової мови.

4. Підтримати клопотання Союзу глухих Грузії перед Урядом Грузії про присвоєння жестовій мові статусу державної, як мові спілкування осіб з порушеннями слуху.

5. Просити Всесвітню федерацію глухих підтримати Товариство глухих Республіки Молдови у вирішенні питання з доступності освіти для дітей з порушеннями слуху, інтегрованих у масові загальноосвітні заклади Республіки Молдова.

6. Обрати на черговий термін Директором Регіонального секретаріату Всесвітньої федерації глухих Східної Європи і Середньої Азії пана Григора Григоряна.

7. Провести чергове засідання Регіонального секретаріату Всесвітньої федерації глухих Східної Європи і Середньої Азії до 1 вересня 2021 року, за пропозицією держав — членів РС ВФГ СЄСА.

WORLD FEDERATION OF THE DEAF

Цього року Всесвітня федерація глухих відзначає 70-річчя з дня свого створення. У зв'язку з цією датою виготовлено спеціальний логотип і готується захоплива ювілейна програма

Підготувала
Олена БОБИРЄВА

Завжди вірте в людей!

Завершився II Всеукраїнський онлайн-фестиваль короткометражних фільмів, створених глухими режисерами. Про його підсумки ви можете дізнатися на 4 сторінці обкладинки. Серед переможців фестивалю багато знайомих всім нам імен. Зокрема, вже вдруге в номінації «Краща режисерська робота» відзначено харків'янина **Віктора Коротовського.** На прохання редакції інтерв'ю з ним підготувала відома в спільноті глухих України блогерка, актриса, модель і не менш яскрава творча особистість Олена Бобирєва.

— Сьогодні у нас в гостях дуже цікава людина. Це талановитий актор, ще більш талановитий режисер, який недавно був відзначений на II Всеукраїнському фестивалі короткометражних фільмів. Хто це? Звичайно, це відомий багатьом з нас Віктор Коротовський!

Вікторе, Ви з дитинства захоплюєтеся мистецтвом, творчістю, берете участь у виставах. Звідки у Вас це прагнення до прекрасного?

— Коли я був маленьким, у нас вдома була відеотека з касетами — записами різних фільмів. Я дуже любив їх переглядати, міг за день передивлятись десять разів ту ж саму стрічку. Якщо у фільмі було щось унікальне, що мені сподобалось — наприклад, якісь рухи чи манери, я їх повторював, першою чергою це були танцювальні номери.

— Так ось звідки, виявляється, Ваша любов до танців!

— Тоді дуже популярними були виступи Майкла Джексона. Його танці мені дуже подобалися, я повторював його рухи і любив танцювати. Коли мама з татом дивились якийсь фільм, а на екрані була відома мені сценка, я вставав перед батьками, затуляючи телевізор, і починав рухатись так, як актор на екрані. Батьки дуже дивувалися, що я наперед все знав: що буде далі за сюжетом або який буде танець і як треба рухатися під час його виконання.

— Скажіть, будь ласка, чи відвідували Ви в дитинстві якісь гуртки самодіяльності?

— Ні. Я не займався мистецтвом, просто любив танцювати. Шкода, що тоді ще не знав, що є УТОГ. Про Українське товариство глухих я дізнався лише в 9 класі, коли допомагав нашій класній керівничці Лесі Миколаївні Лещенко підготувати наш клас до виступу на шкільному святі. Спробував сам скласти концертну програму, розподілив ролі між однокласниками. Лесі Миколаївні це сподобалось і вона привела мене в Українське товариство глухих.

— До клубу привела?

— Так. Саме тоді я вперше дізнався про Українське товариство глухих, і до сьогоднішнього дня тут.

— Ви пам'ятаєте свій перший вихід на сцену нашого клубу? Що це було? Вистава, концерт? З ким Ви разом грали, хто був Вашим наставником?

— Це була вистава «Моя чарівна леді», в якій головну роль грали Ви, Олено.

— О, так!

— Я не пам'ятаю, якою тоді була моя роль, вона була другого плану. Моїми вчителями стали всі заслужені артисти нашого театру «Аріадна». Мене сварили і водночас у мене вірили, казали, щоб я не кидав театр. Хоч як мені не було важко, але я йшов до кінця, тому що любив театральне мистецтво, мені це подобалося. Для мене це був як другий дім.

— Вікторе, Ви закінчили нашу Харківську академію культури та отримали диплом оператора?

— Так.

— Я знаю, що Ви навчалися разом з чуючими студентами. Як складалися ваші стосунки?

— Вчитись було важко. Мої чуючі одногрупники не хотіли мені допомагати, кожен дбав сам за себе. Мабуть, вони побоювалися, що якщо вони мені допоможуть, то складу іспити тільки я, а не вони. Але хоча більшість студентів сторонилась мене, в групі була

одна дівчина, яка мені допомагала — давала переписувати лекції. Сама вона не з Харкова, а з Донецька. На лекціях ми сиділи поруч: вона вела конспект, а я переписував собі в зошит. Адже викладачі різні, по-різному говорять: один читав лекції виразно, а бубоніння іншого зрозуміти було важко.

— Ви сиділи за першою партою?

— Ні, я старався сидіти позаду. Був такий смішний момент. Викладач з історії, мабуть, помітив, що я заглядаю у зошит до своєї сусідки і почав пропікати мене поглядом. А сусідка мені на папірці написала: «Ти його зацікавив».

Іспити я складав самостійно, без сторонньої допомоги.

Найцікавіше стало на 3 курсі. Це вже було серйозне навчання за спеціальністю. Адже перші два роки нас навчали фотографувати, а на 3, 4 і 5 курсах — знімати фільми.

Але спочатку викладач негативно зреагував на те, що я глухий: «Що ти тут робиш? Що ти тут забув? Адже ти нічого не чуєш і не розумієш». Але потім побачив, що я стараюсь, не лінуюсь, не сиджу відсторонено. Я хотів знімати, мав бажання навчатися, працювати, хотів практикуватися.

Один викладач вирішив працювати зі мною індивідуально, і я із задоволенням погодився — і вчився, вчився, вчився. Цей викладач був прекрасним фахівцем своєї справи. На жаль, його вже немає, помер... Його прізвище було Городянський. Він поважав глухих, таких як я, хоча раніше не мав з ними справу і не знав, що глухі такі здібні. Завдяки йому я багато чому навчився й успішно склав іспити.

На 4 і 5 курсі в мене був інший викладач — Аксенов. Я дуже хвилювався, що не можу знайти з ним спільну мову. Проте він також погодився зі мною займатися індивідуально. На 4 курсі, за підсумками іспитів, я пройшов на 5 курс на безплатній основі.

— Це ще раз доводить, що глухі можуть бути нарівні з чуючими!

— Все залежить від тебе самого! Якщо є бажання — в тебе все вийде, а якщо такого бажання немає, то нічого й починати.

— Ви дуже допомогли театру «Аріадна», коли в умовах карантину ми не мали можливості побачити в залі глядачів і вирішили зняти виставу на відео. Ми постійно придумували та знімали відеоролики. Наприклад, Ви зняли новорічне привітання «Новорічна подорож Криси».

— Взагалі-то спочатку запропонувала цю ідею культорганізатор Норіс Павлівна Свачінова. Вона написала вдалий сценарій, завдяки якому я одразу уявив розкадрування й сцени. Постарався зробити так, щоб це відео створило гарний святковий настрій у глядачів, щоб вони під час карантину не забули своїх улюблених акторів з театру «Аріадна».

— Загалом 2021 рік для Вас почався дуже вдало — перемогою на онлайн-фестивалі короткометражних фільмів. У Вашій стрічці «Тварина — початок» в кінці написано «Продовження буде». А чи справді буде продовження цього фільму?

— Продовження до цього короткометражного фільму я вже зняв, але монтаж у повнометражному варіанті ще не готовий.

Кадр з фільму «Тварина — початок»

— Ми можемо сподіватись, що побачимо найближчим часом увесь фільм повністю?

— *(замислюється)* Вже після того, як на Всеукраїнському фестивалі короткометражних фільмів, знятих глухими режисерами, я отримав відзнаку в номінації за кращу режисерську роботу, зрозумів, чому його сприйняття глухими таке неоднозначне. Тому що я в ньому поєднав світ чуючих і світ глухих, прагнув показати все більш реалістично. Глухим було важко це сприйняти, але дуже сподіваюсь, що переглянувши продовження, тобто весь фільм повністю, глядачі зрозуміють і його першу частину.

— Отже, будемо чекати продовження! Скажіть, будь ласка, а хто брав участь в цьому фільмі, хто входив до його творчої команди? Адже робота над фільмом — це робота в команді: обов'язково потрібно, щоб це були однодумці, тоді все вийде.

— Хто грав ролі — це секрет. Самі потім побачите. А команда у нас була чудовою! Ще під час створення стрічки «Нічого не говори», яка була відзначена на фестивалі у 2019 році, у мене були талановиті однодумці, а під час роботи над короткометражним фільмом «Тварина — початок» — також. Особливо мене підтримувала і надихала чудова людина — гример Катерина Рудич, яка не лише майстерно створювала «страшний» грим нашим артистам, а й запропонувала багато ідей стосовно костюмів і декорацій. Важливо й те, що вона повністю виконувала мої завдання, допомагала мені. Її наречений — Руслан Козлов також дуже допоміг.

Можу з вами поділитись секретом, що найважливіше при створенні фільму, у режисерській роботі — треба завжди вірити в людей, з якими ви працюєте. Якщо хоч трохи сумніваєтеся в людях, то вони не зможуть тобі допомогти. А коли в них віриш — вони справляться.

— Люди відчувають, що їм довіряють, і у них з'являється бажання зробити щось більше, з'являється мотивація, натхнення.

— Так! Ось, як я повністю довіряю Вам, що Ви зможете повністю підготувати жестову пісню для мого ролика. А Ви довіряєте мені. Тому й виходить такий хороший ролик.

— Дуже дякую за інтерв'ю. Залишилося останнє запитання: що Ви хочете побажати в цьому році собі і всім, хто читає ці рядки.

— Що я можу собі побажати? Мені важливо побажати собі ніколи, ніколи, ніколи не здаватись.

І всім вам також бажаю, щоб ви ніколи у здійсненні своїх мрій і бажань не здавались! Якщо хтось вам переходить дорогу, все одно йдіть цією дорогою, йдіть лише вперед! Тому що це ваше бажання, тому що ви цього хочете, і у вас це вийде!

— Підтримую повністю. Всі бажання мають збуватися.

— *(разом)* Ніколи не здавайся!

Під час роботи над фільмом «Тварина — початок»

За інформацією з
https://in-bulgaria.online/novosti/Parlament-prinyal-Zakon-o-bolgarskom-zhestovom-yazyke

У Болгарії офіційно визнано жестову мову

21 січня 2021 року у спільноті глухих болгар відбулася особливо важлива подія — парламентом Болгарії прийнято Закон про болгарську жестову мову. Цьому передувала тривала, нелегка, але наполеглива робота Союзу глухих Болгарії (голова Ніколай Нінов) спільно з Міністерством освіти Болгарії.

Болгарія зобов'язалася узаконити жестову мову після підписання Конвенції ООН з прав людей з інвалідністю у 2012 році, що й стало підставою для серйозного обговорення прав глухих в країні та дало поштовх для узаконення статусу болгарської жестової мови.

Відповідно до Закону про болгарську жестову мову ця мова визнана природною самостійною мовою.

Згідно з умовами, прописаними в цьому документі, держава фінансує послуги перекладу для глухих і сліпоглухих людей до 120 годин на рік, а студенти з порушеннями слуху будуть мати право на 60 додаткових перекладацьких послуг на семестр.

Закон зобов'язав муніципалітети протягом 2 років забезпечити адміністративне обслуговування глухих і сліпоглухих людей, яких в Болгарії налічується близько 120 000.

У спеціальних школах буде проводитися навчання болгарської жестової мови. Батьки дітей з порушеннями слуху також мають право на таке навчання.

Українське товариство глухих щиро вітає Союз глухих Болгарії та спільноту глухих болгар з державним визнанням болгарської жестової мови! Впевнені, що з жестовою мовою права глухих в Республіці Болгарії будуть реалізовані.

Підсумки 2020 року

2 січня

Відбулася робоча поїздка голови УТОГ Ірини Чепчиної разом із заступником голови УТОГ з питань управління майном Сергієм Котельянцем та заступником голови УТОГ з економічних питань Віктором Шевчуком до м. Івано-Франківськ.

Крім того, керівництво відвідало місцеве учбово-виробниче підприємство УТОГ та ознайомилося з матеріально-технічною базою Калуської територіальної організації УТОГ.

3 січня

Відбулася робоча поїздка голови УТОГ І. Чепчиної разом із її заступниками — С. Котельянцем та В. Шевчуком до Дрогобицького учбово-виробничого підприємства УТОГ.

14 січня

Заступник голови УТОГ з економічних питань В. Шевчук 14 січня відвідав з робочим візитом Кам'янець-Подільське учбово-виробниче підприємство УТОГ.

12 лютого

Керівники Українського товариства глухих і Українського товариства сліпих взяли участь в діловому засіданні Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів, яке було проведено головинею Комітету **Галиною Третяковою** стосовно стратегії вирішення соціальних проблем.

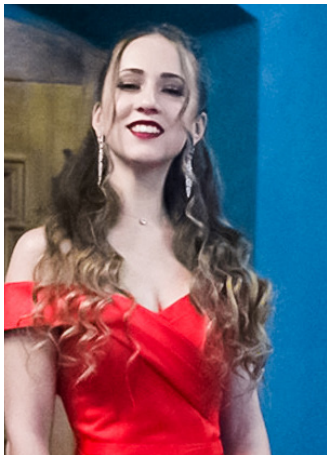

26 лютого

Відбувся кастинг Всеукраїнського конкурсу краси «Міс і містер УТОГ – 2020».
Переможці:

«Міс УТОГ – 2020» —
Лєна Венгерак (м. Львів),

«Містер УТОГ – 2020» —
Євген Микитюк (Київ)

11 березня

Підбито підсумки II Всеукраїнського конкурсу дитячого малюнка серед школярів з порушеннями слуху «Роде наш красний, роде наш прекрасний!»:

Гран-прі: **Вікторія Фількорн**

Старша група:
1 місце — **С. Малиновський**
2 місце — **Ф. Байрамова**
3 місце — **Д. Хомич**

Молодша група:
1 місце — **М. Шабатура**
2 місце — **М. Козаченко**
3 місце — **Е. Киричек**

26 березня

Завдяки клопотанню УТОГ запроваджено переклад жестовою мовою брифінгів Міністерства охорони здоров'я, Уряду, Президента тощо.

27 березня

Участь голови УТОГ в першій відеоконференції в умовах карантину, організованій за ініціативи уповноваженого Президента України з прав людей з інвалідністю **Валерія Сушкевича.**

22 квітня

Відбулося онлайн-засідання Всесвітньої федерації глухих за участі постійних членів ВФГ, зокрема й Українського товариства глухих, з метою обговорення роботи в умовах пандемії коронавірусної інфекції, а також обміну досвідом з національними організаціями глухих.

Квітень-травень

Театр міміки і жесту «Райдуга» взяв участь у Першому міжнародному театральному інтернет-конкурсі «Театр.NET», який проходив з 2 квітня до 15 травня 2020 року.

Переможці:

- **Володимир Гончаренко** отримав диплом лауреата I ступеня в режисерському конкурсі в номінації «Аматорський театр» за виставу «Лісова феєрія»;
- вистава «Лісова феєрія» (художній керівник Т. Кривко, режисер В. Гончаренко) здобула III місце в номінації «Аматорський театр»;
- **Тетяна Гикава** здобула III місце в режисерському конкурсі в номінації «Аматорський театр» за виставу «Ніч невинних забав»;
- **вистава «Лісова феєрія»** перемогла у номінації «Приз глядацьких симпатій» за підсумками онлайн-голосування.

29 квітня

Підприємства УТОГ виготовили 1 млн захисних масок для запобігання поширенню COVID-19.

4 червня

Відбувся IV Всеукраїнський конкурс пісні у жестовому виконанні у форматі онлайн.

- I місце: **Ірина Прісекіна,** пісня «Ти знаєш, що ти — людина?»;
- II місце: **Олена Біла** та **Михайло Булатов,** пісня «Ти мені не даєш», **Світлана Лук'янова,** пісня «Звучи, рідна мово»;
- III місце: **Микита Короткий,** пісня «Двоє», **Тетяна Гайшун,** пісня «Superstar»;
- Приз глядацьких симпатій: **Ірина Тімченко** та **Юрій Щербак** «Цілуй мене».

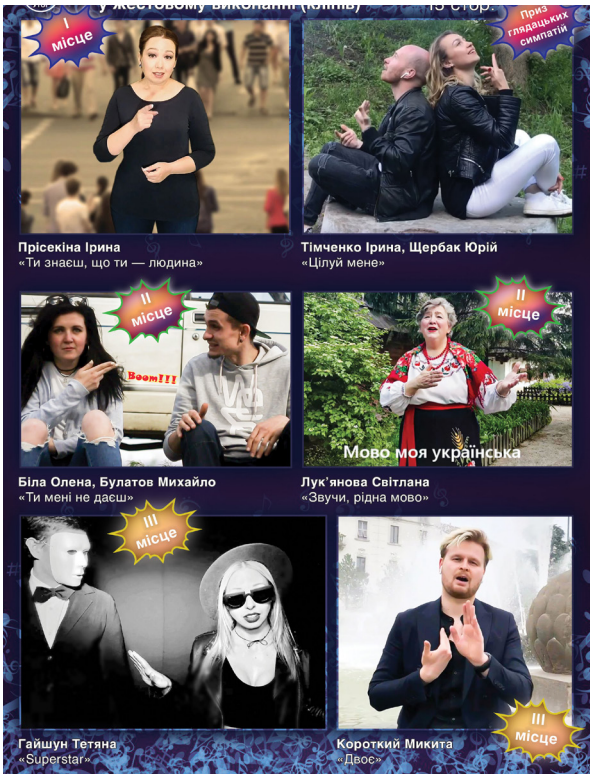

4 червня

Відзначено День створення УТОГ.

23 липня

Здійснено видання на кошти ВГОІ «УТОГ» каталогу художніх робіт XVI Міжнародного пленера нечуючих художників «R+Я».

29 липня

Проведено аудит доступності для осіб з порушеннями слуху у Міністерстві закордонних справ України.

30 липня

Відбулася зустріч голови УТОГ І. Чепчиної з головою Київської міської державної адміністрації, міським головою **Віталієм Кличком.**

11 серпня

Голова УТОГ І. Чепчина разом із своїми заступниками С. Котельянцем та В. Шевчуком провела робочу зустріч із заступником Міністра у справах ветеранів України **Олександром Терещенком.**

13 серпня

За ініціативи Урядової уповноваженої з прав осіб з інвалідністю **Тетяни Баранцової** відбулась онлайн-зустріч на платформі ZOOM з керівниками та активістами УТОГ.

21 вересня

Відбувся виступ І.І. Чепчиної з прямою трансляцією під час вебінару ВФГ, присвяченого Міжнародному дню глухих, на тему **«Давайте разом підтверджувати громадянські права глухих людей».**

22 вересня

На базі Київського фахового коледжу прикладних наук відбулася Міжнародна онлайн-конференція за темою: «Освіта та розвиток комунікативних навичок осіб з порушеннями слуху в умовах пандемії».

23 вересня

У рамках Міжнародного дня глухих проведено аудит доступності Святошинського ЦНАП (м. Київ) для осіб з порушеннями слуху.

27 вересня

Дружина президента та міністри взяли участь у всесвітньому заході «Жестова мова для всіх».

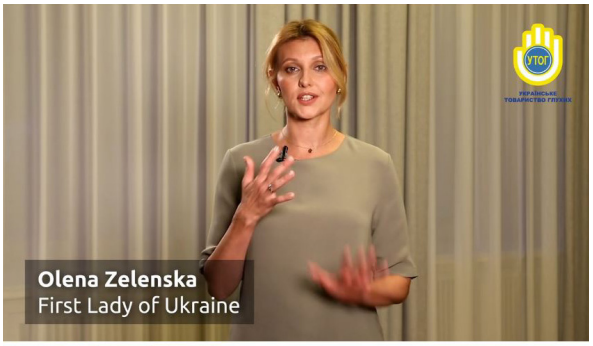

Вересень

В рамках Міжнародного тижня глухих до Дня жестових мов **розміщено соціальну рекламу в метрополітені** м. Києва.

3 жовтня

Відбулося **новосілля в Шосткинській територіальній організації УТОГ.**

26 жовтня

В Культурному центрі УТОГ відбувся **VI пленум ЦП УТОГ** в онлайн-форматі.

28 жовтня

Центральна атестаційна комісія провела атестацію перекладачів жестової мови.

Жовтень

Здійснено видання нового посібника **«Минуле і сучасність у жестовій мові»,** авторами якого є **Н.В. Іванюшева** та **В.В. Скурчинський.**

14 листопада

Українські перекладачі взяли участь у **семінарі Всесвітньої асоціації перекладачів жестової мови для регіонів Східної Європи, Центральної Азії та Кавказу (WASLI EEACAC)** на онлайн-платформі Zoom.

27 листопада

Відбулися заходи в рамках реалізації проєкту «Інституційна підтримка» від Українського культурного фонду:

- вистава **«Стукати не треба...)))»**
- онлайн-вистава **«Рейс 13-13».**

25-26 листопада

Відбулася робоча поїздка голови УТОГ І. Чепчиної разом з її заступником з економічних питань В. Шевчуком, головним бухгалтером О. Бутенко та з народним депутатом України, членом Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів **А. Остапенком** до Житомирського УВП УТОГ та Житомирського БК УТОГ та у супроводі перекладача жестової мови Л. Петрівської — до Вінницького УВП УТОГ та обласної організації УТОГ.

30 листопада

У рамках реалізації проєкту Фонду соціального захисту інвалідів «Сервіс-УТОГ 24/7» відбувся **семінар двох груп перекладачів жестової мови,** задіяних в «Сервіс-УТОГ».

3 грудня

Голова УТОГ І. Чепчина взяла участь у засіданні щодо обговорення проєкту Національного плану дій з реалізації Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю на період до 2025 року, проведеного в режимі онлайн-конференції на платформі Zoom.

10 грудня

Голова УТОГ І. Чепчина взяла участь у засіданні Регіонального Секретаріату Всесвітньої федерації глухих країн Східної Європи і Середньої Азії під керівництвом президента ВФГ Джозефа Мюррея. Засідання проводилось на онлайн-платформі Zoom.

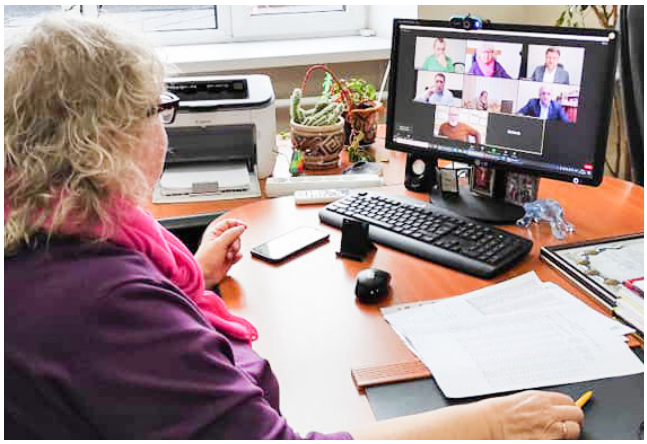

15 грудня

Відбулося офіційне відкриття спортивного залу Кропивницького будинку культури УТОГ.

18 грудня

Підбито підсумки І Всеукраїнського конкурсу відеокоментаторів УТОГ.

31 грудня

Визначено переможців ІІ Всеукраїнського онлайн-конкурсу короткометражних фільмів, створених глухими режисерами.

Грудень

У відповідь на неправдиву інформацію про Українське товариство глухих на сторінках інтернет-видання «СтопКор» підготовлена серія відеосюжетів, які спростовують звинувачення.

Грудень

За підсумками конкурсу на звання **кращого голови обласної організації УТОГ** за 2019 рік відзначено голову Дніпропетровської обласної організації УТОГ **І.В. Троян.**

Грудень

За підсумками конкурсу на **кращого директора підприємства УТОГ** за 2019 рік нагороду вручено керівникові ПОГ «Кропивницьке УВП УТОГ» **Г.Г. Колодьку.**

Ніна БЄЛОВА

Гармонія душі

«Первый тайм мы уже отыграли.
И одно лишь сумели понять:
Чтоб тебя на земле не теряли,
Постарайся себя не терять!»

(«Как молоды мы были»)

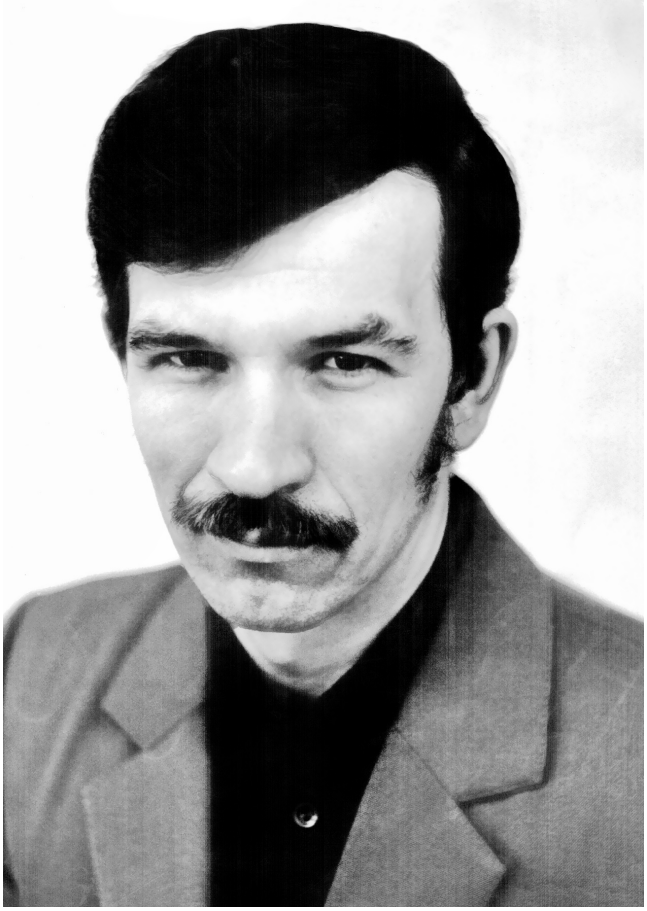

Артисту Харківського самодіяльного театру «Аріадна» **Івану Тихоновичу ЛЄВІНУ** в січні виповнилось 70 років. Цей ювілей — не лише його особисте свято і свято для його родини. Це визначна подія для всіх, хто знає, любить і шанує цю чудову людину.

Гортаючи сторінки життя…

Іван Тихонович Лєвін народився 16 січня 1951 року в селі Васищеве Харківського району Харківської області. Десять років навчався в Миргородській школі для слабкочуючих дітей. У 1968 році з'явився перший запис в його трудовій книжці — УВП № 1 УТОГ. На підприємстві освоїв спеціальність шліфувальника оптики, фрезерувальника, столяра. Став передовиком виробництва, активно брав участь в громадському житті підприємства.

За характером Ваня — «живчик», тож захопившись ще в школі художньою самодіяльністю, він на все життя зберіг любов до сцени, проявивши себе в різних жанрах мистецтва. Виступав у танцювальному ансамблі, ВІА ОБК УТОГ, як виконавець жестових пісень, сценок і клоунад, як майстер жанру декламації, ведучий офіційних, тематичних вечорів, шоу-програм… А ще він — найкращий Дід Мороз новорічних свят! До того ж ще й захоплювався любительською кінозйомкою.

Коли оголосили відбір до створюваного професійного театру «Райдуга», Лєвін разом з іншими самодіяльними артистами готувався до відбіркового туру, який проводив І.А. Сапожников. З Харкова до складу «Райдуги» були відібрані В. Мінченко, В. Хрещенюк, А. Лейбіна. А ось Вані не пощастило — перед відбірковим туром у нього стався напад апендициту і йому зробили операцію. Дуже шкода, адже такому різноплановому актору саме місце у складі «Райдуги». Особливо подобався глядачам у його виконанні угорський народний танець — чардаш. Був у нього ще один яскравий номер в танцювальному колективі Будинку культури УТОГ — масовий танець «Бухенвальдський набат».

«Птахи гніздо не кидають»

Його батьки — прості люди, батько — колишній фронтовик, мама — домогосподарка. Попри всі лиха воєнного часу, вони виховали двох синів в любові до нашої землі-годувальниці. Ваня і зараз не зрадив їй — сад, город, теплиця і будинок у нього в повному порядку. Дерева і кущі оновлюються, в теплиці вирощують огірки, на грядках — помідори, серед яких є його улюблені сорти: Де Барао, Сливки, Черрі. До роботи в саду залучаються всі члени його сім'ї: дружина Валентина Петрівна, сини Олексій та Володимир, троє внуків.

У червні, якщо погода не підводить, радує сім'ю чудова духмяна полуниця, а пізніше — врожаї з города і саду.

Звичайно, батьківський будинок час від часу вимагає ремонту — шпалери переклеїти, пічку перекласти, паркан підправити, на підлогу дерев'яну латку поставити. На все Іван Тихонович майстер, і немає на землі такої сили, що може змусити його продати батьківський дім.

«Птахи гніздо не кидають» — його відповідь, тим паче, що в пам'яті ще живі лихі 90-ті роки. Тоді Лєвіним довелось вирощувати курчат, самим пекти хліб, ловити рибу. Під час весняного карантину минулого року переконав жінку виїхати в Васищеве: «Земля прогодує!»

«Делу — время, делу — время, а потехе — час»

Іван Тихонович — активний учасник клубу «Турист», завзятий рибалка. Недалеко від його будинку є невелика річка, притока Сіверського Донця. Риболовля на світанку із синами і друзями, юшка на вогні, — що може бути краще? Якось під час відпочинку в Очакові Миколаївської області Лєвін наловив бичків, почистив, заморозив в холодильнику і привіз в Харків брикети. Сім'я довго їла цю рибку і згадувала приємний відпочинок на базі УТОГ. Разом з двома синами і їх друзями Іван Тихонович на байдарках пройшов Сіверським Донцем.

Артист — він і в Африці артист

Пригадую випадок. Працювала в престижному готелі «Турист» у Харкові глуха швачка, майстер з ремонту постільної білизни. В колективі було заведено відмічати Новий рік у своєму ресторані, як зараз модно казати, організовувати новорічний корпоратив з ведучим. Директор готелю, розуміючи, що глухій співробітниці буде скучно, запропонував їй запросити своїх глухих друзів. Я з чоловіком та Іван Тихонович були запрошені на свято. Ведучий оголосив конкурс на танець «Вгадай мелодію». Зазвучала музика, але мені вона нічого не нагадала. А ось наш «живчик» Іван Тихонович зірвався з місця і почав танцювати грузинську лезгинку — танцював з повною віддачею, чим і зірвав гарячі оплески присутніх.

Як артист він дебютував в 1970 році у виставі «Перша кінна» В. Вишневського в епізодичній ролі і швидко піднявся до виконавця головних ролей. Зіграв 23 ролі в різноманітних виставах: роль Іполита («Не все коту масниця», 1974 р.), роль Вадима («Довгоочікуваний», 1977 р.), старшини Васькова («А зорі тут тихі», 1984 р.), Короткевича («Головна справа життя», 1986 р.), Шельменка («Шельменко-денщик», 1995 р)., Лукаса («Трикутний капелюх», 1990 р.),

На міському конкурсі «Подолання» у 2017 році

професора Хіггінса («Моя чарівна леді», 2002 р.) та багато інших.

Неодноразово брав участь у виставах з переатестації на звання «Народний самодіяльний театр» (1973, 1984, 1998, 2002 роки). З театром виїжджав на гастролі до Москви, Риги, Ленінграда, Одеси, Дніпропетровська, Ужгорода, Чернігова, Мінська, Гомеля та в інші міста. На підсумковому огляді виконавців жестової пісні в 1977 році отримав диплом і малу золоту медаль.

З-поміж акторів НСТ Іван Тихонович був відзначений за виконавчу майстерність у виставі «Довгоочікуваний». Виставу визнано гідною диплома Всесоюзного фестивалю і великої золотої медалі. За значний вклад у розвиток культури глухих і художньої самодіяльності Харківського ОБК УТОГ І.Т. Лєвіну в 2006 році присвоєно звання «Відмінник УТОГ», а у 2016 році його нагороджено відомчою відзнакою «За заслуги».

Свято зі сльозами на очах

Довгі роки жодне свято 9 травня у нашому Будинку культури УТОГ не обходилось без пісні «День Перемоги» у виконанні І.Т. Лєвіна. Він також успішно виконує пісню «Журавлі». Саме ця його робота була розміщена в Фейсбуці в супроводі кадрів з фільму «Летять журавлі». Крім цього, Іван Тихонович брав участь у міських фестивалях ветеранів «Третя молодість», є переможцем щорічного міського конкурсу «Подолання» у 2017 році в номінації «Творчість».

Ось такий наш ювіляр — чудова людина, майстер на всі руки, прекрасний господар, надійний чоловік, який разом із дружиною скоро відзначить золотий ювілей весілля, турботливий батько, любий дідусь, душа будь-якої компанії, уважний і до людей, і до братів наших менших. У спілкуванні з ним світ стає добрішим, а на душі світлішає.

Дорогий Іване Тихоновичу!

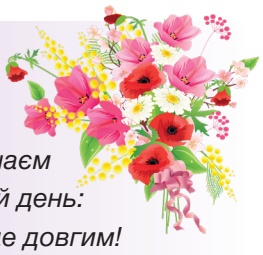

За прадавнім усталеним звичаєм
Ми Вам кажем в цей радісний день:
«Хай життєвий Ваш шлях буде довгим!
Більше щастя і моря пісень!»

Президія Харківської обласної організації УТОГ,
Всеукраїнська та обласна ради ветеранів УТОГ,
друзі, колеги по театру «Аріадна»

Інформація Дрогобицького МП «Карпати» УТОГ

Дрогобицьке меблеве підприємство «Карпати» УТОГ: *історія у світлинах*

Історія меблевого підприємства «Карпати» УТОГ м. Дрогобича сягає повоєнних часів — у 1949 році воно починало своє становлення як невелике деревообробне виробництво. Крім того, впроваджувались допоміжні ланки роботи — майстерні з ремонту взуття, пошиття ватних курток, ремонту приміщень.

Вагомий внесок у розбудову підприємства та його житлового фонду вніс директор **Андрій Сергійович Гопський.**

Колишній голова Львівського облвідділу УТОГ Дінкевич І.С. серед працівників підприємства

Колишній директор підприємства Гопський А.С. з працівниками

Нинішній директор Б.І. Віткович з представниками колективу підприємства

Гуртожиток для працівників споруджено в 1962 році, споруди нового комбінату — в 1968 році. Оселі для працівників підприємства та їхніх сімей будувались компактно, недалеко від місця роботи.

Значний вклад у розвиток підприємства вніс **Степан Володимирович Чень.** Під час переходу від планової до ринкової економіки він зумів втримати виробничий процес, зберегти матеріально-технічну базу, освоїти випуск нової продукції, удосконалити технологічний процес.

Богдан Іванович Віткович — директор, який чотири роки очолює наше підприємство, особливу увагу акцентує на господарському і відповідальному ставленні до справи. Це проявляється в спрямованості на виробництво високоякісних меблів, залученні до тендерів, освоєнні нових видів продукції.

Крім того, йому притаманні чуйність і уважність до запитів і потреб працівників, а особливо — осіб з порушеннями слуху.

Історія залишається у світлинах — чорно-білих і кольорових. Це наша пам'ять, яку неможливо стерти, бо вона завжди з нами.

Колишній директор Чень С.В.

Жахливий 2020-й завершився для всіх нас тяжкою непоправною втратою: наше Товариство облетіла сумна звістка, що 29 грудня пішов з життя СКУРЧИНСЬКИЙ Володимир Вікторович.

Легендарний Хранитель Музею історії УТОГ, Почесний член УТОГ, Заслужений працівник культури України, людина різносторонніх талантів і здібностей, яка щедро ділилася своїми унікальними знаннями і досвідом з іншими і все життя присвятила спільноті глухих людей, збереженню їх історії, розвитку їх культури, мови, традицій…

Ще півроку тому, 20 липня, Володимир Вікторович відзначив 85-річний ювілей. Він продовжував працювати над посібниками для дітей з порушеннями слуху, а два місяці тому радів реалізації ще однієї своєї ідеї — виходу посібника з рідної мови глухих під назвою «Минуле і сучасне жестової мови». Хоча вік мав вже солідний, але ніхто й не думав, що кінець його довгого і насиченого подіями життя такий близький, а рідні робили все, щоб підтримати його здоров'я, огорнули піклуванням і турботою...

Народився Володимир Вікторович у Києві, у сім'ї глухих. У дитинстві він добре чув, але захворів на скарлатину і частково втратив слух, що не перешкодило йому в 1950 році закінчити 7 класів масової школи. На жаль, у 19 років у нього різко погіршився слух і невдовзі він його втратив остаточно.

Став активно відвідувати Київський будинок культури УТОГ, захопився фото-, кінозйомками, став учасником художньої самодіяльності. Талановитий аматор сцени, він мав звання лауреата багатьох республіканських та всесоюзних фестивалів художньої самодіяльності. Створивши кіностудію при БК УТОГ, зняв любительський фільм «Перші почуття», у якому разом з Є.П. Задніпровською зіграв головні ролі. Цей фільм на І Республіканському кінофестивалі УТОГ посів перше місце.

Однією з його найвизначніших справ стало відкриття у 1967 році Музею історії УТОГ. Так він успішно втілив у життя мрію свого батька, Віктора Сергійовича, про створення музею, де були б зібрані експонати, пов'язані з різними цікавими подіями у світі людей з порушеннями слуху. Володимир Вікторович очолював цей унікальний музей і невтомно дбав про поповнення музейної експозиції. Музейну роботу він проводив на громадських засадах, а для поповнення колекції часто витрачав власні кошти. Саме як громадський директор цього унікального музейного закладу і невтомний збирач його багатої колекції він був широко відомий не лише в рідному Києві та Україні, а й далеко за їх межами.

У 1968 році В.В. Скурчинський став працювати інженером-кінооператором в кінолабораторії, створеній при Проєктно-конструкторському бю-

ро УТОГ. Зняв документальний кінофільм «Сосновий бір», у якому був автором, режисером і оператором, а також на замовлення Київського УВК № 2 УТОГ — фільм «Життя одного підприємства».

У 1969 році В.В. Скурчинський став інженером з техніки безпеки на Київському УВК № 2 УТОГ, згодом перейменованому в ДВП «Контакт». Працював також на інших посадах і у 2002 році вийшов на пенсію за віком.

Володимир Вікторович брав активну участь у діяльності Об'єднання нечуючих педагогів, у розв'язанні проблем навчання і виховання дітей з порушеннями слуху. Йому належать численні дидактичні розробки для закладів освіти для дітей з порушеннями слуху, їхніх вихованців, педагогів та батьків.

В.В. Скурчинський багато років був членом правління Київської організації УТОГ. Він був нагороджений численними дипломами, почесними грамотами, медалями, в тому числі медаллю «Ветеран праці», знаком «За заслуги» УТОГ (тричі). У 1989 році був удостоєний звання «Почесний член УТОГ», а у 1993 році — звання «Заслужений працівник культури України».

…Важко знайти слова, щоб підтримати у ці нелегкі дні родину, рідних і близьких Володимира Вікторовича. Кожен з членів Українського товариства глухих сприймає цю втрату як свою особисту і висловлює їм своє щире співчуття в цьому великому горі…

Поза всяким сумнівом, ім'я Скурчинського Володимира Вікторовича ніколи не забудеться, ніколи не зітреться в нашій пам'яті, поки житиме спільнота глухих людей, якій він присвятив все своє життя. За його незабутні значні справи — вічна йому пам'ять.

Президія ЦП УТОГ, Рада голів обласних організацій УТОГ, Рада директорів підприємств УТОГ, президія і колектив Київської організації УТОГ, керівництво та колективи Київського ДВП «Контакт» і Культурного центру УТОГ, Всеукраїнська і обласна ради ветеранів УТОГ, Об'єднання нечуючих педагогів, колеги, друзі

Закінчився нелегкий земний шлях

11 січня 2021 року закінчила нелегкий земний шлях колишня головиня Миколаївської обласної ради ветеранів УТОГ **БУРЛЯ Інна Михайлівна.**

Тривалий час вона працювала на різних посадах в нашому Товаристві, внесла великий вклад у його діяльність. Детальніше про Інну Михайлівну ми писали зовсім недавно — у замітці Н.Г. Бєлової «Ветеран із землі Таврійської» (№ 11 «НЖ» за листопад 2020 року).

Вічний спокій і вічна пам'ять дорогій нашій Інні Михайлівні. Найщиріші слова співчуття її рідним і близьким.

Президія і колектив Миколаївської облорганізації, ТО і ОБК УТОГ, Всеукраїнська і обласна рада ветеранів УТОГ, колеги, друзі

Тетяна КОРНІЄНКО

Переможцями стали всі!

У середині грудня, перед різдвяними та новорічними святами, біля Офісу Президента, який знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Банкова, 11, облаштували зимове містечко в рамках реалізації безкоштовного соціального проєкту «Миколай приймає друзів». Крім ялинки та фудкортів, у святковій локації була й безкоштовна ковзанка.

Тож у Надії Бадюл, заступника директора Культурного центру УТОГ, виникла ідея — організувати серед глухих та слабкочуючих «покатушки» на ковзанах серед дітей і дорослих. Пізніше, за згодою з організаторами ковзанки, було запропоновано ще й майстер-клас та невеличке змагання — «Спортивну естафету» серед дорослих глухих.

Це змагання відбулося 20 січня 2021 року. Не злякавшись міцного морозу, проявити свої таланти згодилися 23 особи — 11 чоловіків та 12 жінок. Після невеличкого майстер-класу тренери Анастасія Мормуль, Ксенія Савчук і Ніна Сухова розділили учасників на 3 змішані команди та запропонували їм придумати та показати невеличку командну програму.

Найкращими ковзанярками серед жінок визнано Алісу Пишняк і Олену Воздвиженську, а серед чоловіків — Сергія Цегельника і Максима Коваленка. Їм організатори вручили призи — шоколадки ручної роботи. Всім учасникам також вручили подарунки: жінкам — термочашки, а чоловікам — рюкзаки для взуття.

Оскільки ці подарунки для учасників і самої Н. Бадюл стали повною несподіванкою, то кошти, зібрані для призерів та для підтримки спортивного інтересу, за згодою всіх учасників передані до фонду дітей з порушеннями слуху з метою подальшої організації заходів для них.

І учасники, й уболівальники були дуже задоволені проведеним заходом, багато сміялись і жартували.

На наше прохання, учасники змагань поділилися враженнями.

Олена Воздвиженська: «У мене бракує слів для того, щоб висловити свою вдячність Надії за прекрасну організацію! Переможцями стали всі!»

Ольга Петрова: «Супер! Молодець, Надюшо! Дякуємо за організацію! Цікаві завдання, подарунки! Всі, хто взяв участь, також молодці».

На закінчення висловлюємо велику вдячність організаторам зимового містечка біля Офісу Президента за активну громадську позицію та за допомогу в організації змістовного дозвілля для осіб з інвалідністю зі слуху.

Мішель ТКАЧУК,
керівник хореографічного колективу «Зірки Полісся» та Театру-студії «Maska» Житомирського ДК УТОГ

І знову перемога!

Міжнародний фестиваль-конкурс мистецтв «ENERGY FEST» проводиться з метою розкриття дару, таланту, індивідуальності кожного учасника. Цей проєкт дає високу оцінку досягненням, розкриває потенціали, що прагнуть розвиватися та творити нові звершення у мистецтві. Завдяки такій підтримці втілюються кроки до мети та мрії талановитих, обдарованих дітей та дорослих. Кожному надається шанс показати свої можливості та здібності у таких номінаціях, як вокал, хореографія, театральне мистецтво, декоративно-прикладне мистецтво, дизайнерство, моделінг, театри мод.

Отже, Міжнародний фестиваль-конкурс мистецтв «ENERGY FEST» нещодавно відбувся вдруге. Проходив він у Житомирській обласній філармонії імені С. Ріхтера.

У ньому успішно виступили вихованці Березівського НРЦ та учасники хореографічного колективу «Зірки Полісся» і Театру-студії «Maska» Житомирського ДК УТОГ.

Вони щиро дякують за можливість взяти участь у конкурсі й продемонструвати свої таланти його організаторам — Ірен Марченко, керівнику Студії розвитку талантів і Дмитру Мельнику, співзасновнику студії та конкурсу.

За матеріалами Інтернету

Таланту — всього 4 роки

У соціальних мережах з’явилася інформація про маленьку глуху учасницю III туру Міжнародного інтернаціонального відкритого проєкту «Super World Talent 2020» — Владу САМОШЕНКО з Одеси.

Ось як повідомляють про неї організатори конкурсу: «Влада — інклюзивна модель з вродженою відсутністю слуху. Вона прекрасно позує і любить фотографуватися, дуже відкрита до спілкування дівчинка, що розташовує до себе своєю добротою і допитливістю.

Унікальним є і те, що Влада ще й перша інклюзивна дитина-блогер. У свої 4 роки вона навчилася самостійно знімати відеоролики, де показує глядачам, що відбувається навколо, а також пояснює жестовою мовою те, що відбувається і своє ставлення до цього.

А також у Влади дуже розвинене почуття прекрасного. Наприклад, вона любить фотографувати й дуже ретельно підходить до побудови композиції в кадрі. Кілька разів може коригувати позу моделі або положення предмета, який знімає, поки не домагається потрібного результату. Прекрасно і те, що беручи участь у показах одягу на подіумі, Влада поводиться як звичайна модель: хоча не чує музичної композиції, ходить в такт і виконує всі потрібні рухи синхронно з іншими моделями».

Наталя ГАРМАТЮК,
«Суспільство»

Хмельницькі студенти виконали щедрівку жестовою мовою

Днями у мережі з'явилось відео, на якому хмельницькі студенти виконують щедрівку «Ой сивая, та й зозуленька» жестовою мовою. Як розповідає працівниця Хмельницької територіальної організації Українського товариства глухих Марія Яремчук, таким чином прагнули показати, що жестова мова — це цікаво і зовсім не важко.

«До нас у Товариство на заняття з жестової мови ходять студенти Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, вони й долучилися до виконання щедрівки. Це майбутні психологи, з 1, 4 та 5 курсів. Також долучився учень НВО № 28. Загалом нас було десятеро, готувались близько місяця», — розповіла Марія Яремчук.

Додала, що раніше їм вдалось жестовою мовою показати казочку. А цього разу вирішили ускладнити собі завдання — показати щедрівку, ще й таку, яку раніше ніхто не інтерпретував таким чином.

«Ми хочемо заохочувати до вивчення жестової мови, щоб люди долучалися і розуміли, що це не так важко. Декілька слів в день — і все вдасться. Насправді це дуже цікаво. Після казки ми замахнулись з колективом на щедрівку. Виявилось її в інтернеті ніде немає, ніхто раніше жестами не співав», — розповіла Марія.

Допомогла створити щедрівку таким нестандартним способом перекладачка жестової мови Оксана Фіновська. Вона й знімала виконання обрядової пісні на відео. Монтував відео студент і учасник колективу Іван Чорний.

«Все робили своїми силами. Спочатку з Оксаною Фіновською вивчили пісню, придумали, яким чином має будуватись відео, хто які слова виконує. У день, коли знімали, була погана погода і ми вагались, чи проводити зйомки, але все ж це зробили», — згадала працівниця Товариства.

Додала, що вони навіть не очікували, що відео стане відомим і поширюватиметься в соцмережах. Радіє, адже таким чином УТОГ стає ближчим не лише до осіб з порушеннями слуху, а й до широкого загалу.

Ой сивая та і зозуленька

Приспів:
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я!

Усі сади та і облітала,
А в одному та і не бувала.
А в тім саду три тереми.
А в першому — ясен місяць,
А в другому — красне сонце,
А в третьому — дрібні зірки.
Ясен місяць — пан господар,
Красне сонце — жона його,
Дрібні зірки — то їх дітки.

Примітки:
Приспів повторюється після кожного рядка.

Фото Марія ЯРЕМЧУК

Інформація Вінницької обласної організації УТОГ

Оголошення

про набір групи для осіб з порушеннями слуху до Вінницького медичного коледжу імені академіка Д.К. Заболотного

Вінницька обласна організація УТОГ інформує осіб з порушеннями слуху про можливість вступу до Вінницького медичного коледжу за спеціальністю 224 Технології медичної діагностики та лікування за освітньою програмою «Лаборант медицини».

Лаборант медицини — фахівець, який проводить дослідження крові, спино-мозкової рідини та інших біологічних рідин з визначенням їх фізично-хімічних властивостей і клітинного складу. Визначає групу крові, резус-фактор. Проводить біохімічні дослідження з визначення показників обміну вуглеводів, білків, ліпідів (рівень глюкози, холестерину, білірубіну тощо), показники згортання крові. Виконує бактеріологічні (виділення культур, мікроорганізмів) та гістологічні (зрізів різних тканин і органів людини) дослідження. Проводить імунологічну діагностику інфекційних та алергологічних захворювань. Досліджує об'єкти навколишнього середовища — повітря, продукти харчування. Знає методики збору матеріалу, правила його зберігання і доставки в лабораторію, принципи приготування реактивів, фарб, правила дезінфекції, стерилізації, асептики та антисептики. Узагальнює і аналізує результати лабораторних досліджень.

Лаборант медицини може працювати:

— в лабораторіях лікарняних установ;
— в фармацевтичних лабораторіях;
— в лабораторіях санітарно-епідеміологічної служби;
— в аналітичних хімічних лабораторіях;
— в лабораторіях водоканалу;
— в лабораторіях підприємств та виробництв продуктів харчування;
— в лабораторіях судово-медичної експертизи.

Термін навчання:

1 рік та 10 місяців — на базі повної середньої освіти (12 класів);

2 роки та 10 місяців — на базі неповної середньої освіти (10 класів).

Для іногородніх надається гуртожиток.

Іспити: **українська мова, хімія** або **біологія.**

Передбачається **25 бюджетних місць** для осіб з інвалідністю — тільки тим, хто здобув неповну середню освіту.

Вартість платного навчання — **18 500 грн. / рік.**

Для запису, з метою формування групи з порушеннями слуху, необхідно звернутися до Вінницької обласної організації УТОГ, моб.тел.: **063-496-56-18** (приймаються як текстові, так і голосові дзвінки).

Клуб знайомств «ВЕСЕЛКА»

Абонент № 769 (766)

Слабкочуючий, 45 років, з сім'ї чуючих, володіє жестовою мовою. Проживає в селі, житлом забезпечений. Спортивної зовнішності, взагалі не вживає алкоголь, веде здоровий спосіб життя, працьовитий.

Хотів би познайомитися з жінкою або дівчиною, бажано без дітей, яка згодна на переїзд у село.

Йому можна писати СМС за мобільним номером: **050-650-78-76.** Тим, хто відгукнеться, вишле фото і повну домашню адресу.

Запорізька обл.

Абонент № 770 (768)

Чоловік з інвалідністю зі слуху, 42 роки, з сім'ї чуючих. Зріст 180 см. Без шкідливих звичок. Житлом і матеріально забезпечений. Хоче познайомитись з жінкою з розумною різницею у віці.

Абонента можна знайти в інтернеті «Вінічук Іван Миколайович» чи написати на мобільний номер: **068-289-27-75** або **098-442-86-12.**

м. Вознесенськ, Миколаївська обл.

Від «Клубу знайомств «Веселка»:

Вартість оголошення в газеті без зазначення номера мобільного телефону становить 10 грн, із зазначенням мобільного телефону — 15 грн. Вартість адреси одного абонента — 10 грн. Для отримання адреси абонента, який Вас зацікавив або для опублікування свого оголошення Вам необхідно:

1. Перерахувати в будь-якому поштовому відділенні 10 грн (вартість адреси одного абонента або оголошення без зазначення мобільного телефону) на рахунок Українського товариства глухих (**ЄДРПОУ 00021344, розрахунковий рахунок UA153348510000000002600835829 в АТ «ПУМБ»).**

2. Отримати на пошті квитанцію про перерахування грошей на вказаний рахунок і, разом з повідомленням номера абонента, що Вас зацікавив, або ж текстом Вашого оголошення, вислати до газети «Наше життя» за адресою: Клуб знайомств «Веселка», газета «Наше життя», вул. Велика Васильківська, 74, м. Київ, 03150.

Привітати? дуже просто!

Шановні читачі! Якщо Ви бажаєте привітати через нашу газету ювілярів — своїх рідних і близьких, зробити це зовсім не важко.

Перш за все, необхідно написати текст привітання, підрахувати кількість слів у ньому і помножити це число на вартість одного слова — **3 грн.** Якщо бажаєте надрукувати привітання у художній рамці — додайте ще **3 грн.**, а якщо з квітами та візерунками — **4 грн.**

За розміщення у привітанні фотографії іменинника чи ювіляра необхідно додати ще **3–5 грн.** (у залежності від розміру фотокартки, яка буде розміщена у газеті). Фото повинні бути якісні й чіткі.

Суму, яка складає вартість привітання, необхідно перерахувати на рахунок ВГОІ «Українське товариство глухих»:

ЄДРПОУ 00021344,
розрахунковий рахунок
UA153348510000000002600835829
в АТ «ПУМБ»

Текст привітання разом з квитанцією про перерахування коштів необхідно за місяць до публікації вислати до редакції газети «Наше життя». Висилати можна як звичайною поштою, так і інтернетом. До привітання зазвичай подається невеличкий вступ, у якому йдеться про людину, яку ви вітаєте: її прізвище, ім'я, по батькові, місце роботи, посада, місце проживання. За текст вступу оплачувати не потрібно! Оплачуються лише слова привітання.

Не забудьте вказати, хто саме вітає іменинника, та зазначити дату, коли саме Ви хочете надрукувати привітання.

Дрогобицьке меблеве підприємство «Карпати» УТОГ: історія у світлинах, 16-17 стор.

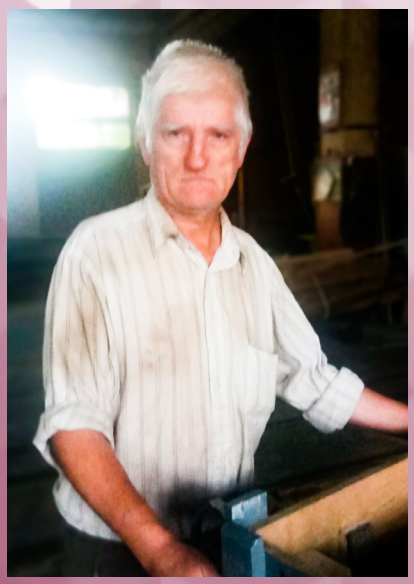

II Всеукраїнський онлайн-фестиваль короткометражних фільмів глухих режисерів УТОГ

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ОНЛАЙН - ФЕСТИВАЛЬ КОРОТКОМЕТРАЖНИХ ФІЛЬМІВ УТОГ

«Кращий фільм — 2020» — фільм «У пошуках істини», режисер Михайло Булатов (Львівська обласна організація УТОГ)

«Краща режисерська робота» — фільм «Тварина – початок», режисер Віктор Коротовський (Харківська обласна організація УТОГ)

«Кращий оператор» — фільм «Вакансія», режисер Руслан Рубанов (Івано-Франківська обласна організація УТОГ)

«Кращий монтаж» — фільм «Урожай на городі», режисер Дмитро Шрамко (Полтавська обласна організація УТОГ)

«Краща акторка» — Ада Лук'янова за акторську роботу у фільмі «Корова врятована», режисери Олена Поліщук та Ада Лук`янова (Полтавська обласна організація УТОГ)

«Кращий актор» — Михайло Булатов за акторську роботу у фільмі «У пошуках істини», режисер Михайло Булатов (Львівська обласна організація УТОГ)